

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně: **NET and GAMES a. s.**, se sídlem Bednářova 621/29, Brno, zast. JUDr. Milanem Vašíčkem, MBA, advokátem se sídlem Lidická 710/57, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 15, Praha 1, proti rozhodnutí ministra financí ze dne 13. 3. 2015, čj. MF-34576/2014/34/2901-RK, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 1. 2018, čj. 9 Af 45/2015-117, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 10. 3. 2014 žalovaný zrušil rozhodnutí ze dne 18. 6. 2009, v části, kde se žalobkyni povolovalo provozování loterie nebo jiné podobné hry dle § 50 odst. 3 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách (dále jen „zákon o loteriích“) prostřednictvím Centrálního loterního systému KAJOT VLT na adrese Křížíkova 255/7, Praha 8, a to pro rozpor s obecně závaznou vyhláškou Hlavního města Prahy č. 10/2013 Sb. hl. m. Prahy. Proti rozhodnutí žalobkyně podala rozklad, který ministr financí zamítl výše specifikovaným rozhodnutím. Žalobkyně se dále proti tomuto rozhodnutí bránila žalobou. V záhlaví označeným rozsudkem městský soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[2] Proti rozsudku městského soudu podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost. Zároveň požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V této žádosti tvrdí, že přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Zrušením povolení provozovat loterii bylo realizováno právo obce na samosprávu co do regulace hazardu, což představuje veřejný zájem. Předčasné zrušení povolení provozovat loterii je zásahem do práva soukromého subjektu, který nelze nadřadit veřejnému zájmu obce na regulaci místního pořádku. U provozovatelů interaktivních videoloterijních terminálů nelze hovořit o existenci legitimního očekávání, že jejich činnost nebude po nějakou dobu regulovaná prostřednictvím obecně závazných vyhlášek, neboť si mohli a měli být vědomi rizika, že v důsledku nové regulace mohou být v podstatě kdykoliv zbaveni jednou vydaného povolení. Stěžovatel rovněž uvádí, že hrozí existence dvou odlišných rozhodnutí o téže věci, obžिवne-li původní zrušené rozhodnutí. Městský soud se prý zásadně odchýlil od dosavadní rozhodovací praxe jiných senátů městského soudu, NSS a též Ústavního soudu. Výkon rozhodnutí a právní následky s tím spojené by tak

znamenalý pro stěžovatele nepoměrně větší újmu než, která by mohla vzniknout žalobkyni.

[3] Žalobkyně považuje návrh na přiznání odkladného účinku za nedůvodný. Mj. tvrdí, že stěžovatel usiluje o omezení jejího podnikání. Uvádí-li stěžovatel, že neregulování provozu loterií má negativní sociální dopady, měl by vysvětlit, jak je možné, že jen několik metrů od sporné provozovny žalobkyně lze najít jiné povolené zařízení, kde se nadále provozují loterie a jiné podobné hry. Stěžovatel údajně zcela záměrně pomíjí aktuální judikaturu, v níž NSS konstatoval, že obecně závazná vyhláška, na základě které byla vydaná sporná rozhodnutí, je diskriminační. Žalobkyni se každý den zvyšuje škoda, nemůže-li provozovat povolenou činnost.

[4] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ve smyslu § 107 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

[5] Odkladný účinek představuje institut mimořádné povahy. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno automaticky očekávat přiznání odkladného účinku. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti soud pozastavuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zákonným postupem zrušeno.

[6] Stěžovatel tvrdí, že v tomto případě hrozí situace, že vedle sebe budou vydaná dvě rozhodnutí v téže věci, zruší-li NSS rozsudek městského soudu. Tento argument dokládá údajným rozporům závěrů městského soudu s dosavadní judikaturou.

[7] NSS má nicméně za to, že existence dvou odlišných rozhodnutí nemůže být sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (podrobněji viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb.). Skutečnost, že by vedle sebe existovala dvě rozhodnutí v téže věci, nemůže prolomit pravidlo, že kasační stížnost, jakožto mimořádný opravný prostředek proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, nemá odkladný účinek (§ 107 odst. 1 s. ř. s.). Eventuální vyhovění tomuto návrhu na přiznání odkladného účinku, by zcela zřejmě odporovalo smyslu a účelu zákonné úpravy. Pojetí odkladného účinku jako výjimky z pravidla znamená, že újma, která má hrozit žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, tj. taková, která v konkrétním případě prolamuje pravidlo, že kasační stížnost nemá mít odkladný účinek (srov. usnesení NSS ze dne 21. 5. 2014, čj. 6 Afs 73/2014-56). Žalovaný musí stejně jako žalobce újmu tvrdit a osvědčit, musí zejména vysvětlit, v čem tato újma a její intenzita spočívá (srov. bod 25 a 27 cit. usnesení rozšířeného senátu).

[8] Z tvrzení stěžovatele však neplyne, že by výkon napadeného rozsudku mohl mít právní následky, které by pro stěžovatele znamenaly jakoukoli újmu, natož újmu

pokračování

nepoměrně větší ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel pouze deklaroval, že existence dvou rozhodnutí v téže věci je „*nežádoucí*“ a obtížně řešitelnou situací. Avšak nevylicil, jakou konkrétní újmu by mu takový stav mohl způsobit. Neobstojí přitom rozsáhlá, ovšem současně zcela obecná tvrzení, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti bude chráněn veřejný zájem na regulaci hazardu, či bude realizováno právo obce na samosprávu, apod. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti správního orgánu je vyhrazeno pouze pro ojedinělé případy (podrobně viz body 32 a 33 již cit. usnesení rozšířeného senátu).

[9] O takovou mimořádnou situaci se nicméně v nyní posuzované věci nejedná, resp. stěžovatel nic takového netvrdil. Jeho obecné konstrukce nijak nespecifikují újmu, která by mu v důsledku okamžitého výkonu rozsudku městského soudu vznikla. Naproti tomu žalobkyně poměrně přesvědčivě uvedla, že každým dnem, kdy nemůže vykonávat svou činnost v souladu s původním povolením (které je v důsledku napadeného rozsudku opět platné), jí vzniká škoda.

[10] Z výše uvedených důvodů soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

[11] Usnesení o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. května 2018

Zdeněk Kühn
předseda senátu